

INFRAESTRUCTURES ELÈCTRIQUES PER AL DESENVOLUPAMENT DEL TERRITORI

teix, que és la línia Magraners-Espuga-Begues, l'índex d'acords voluntaris que hem aconseguit és del 89,9 %. Per tant, nosaltres treballem i destinem uns recursos per arribar a aquest consens i a aquest acord mutu amb la propietat, passant per les indemnitzacions que li corresponguin.

Per què és indispensable esta nova MAT?

Per cobrir demanda. Podríem dir que les infraestructures elèctriques —a les planificacions vigents i, següentment, a la futura— estan directament relacionades amb el desenvolupament econòmic del país. I avui en dia, com que el desenvolupament econòmic, ja sigui del tipus residencial, urbanístic, industrial o de qualsevol sector, passa a estar relacionat amb un increment de demanda elèctrica, podríem dir que les infraestructures elèctriques són l'eina per aconseguir aquest desenvolupament. Per tant, no podem concebre un desenvolupament econòmic sense nova infraestructura elèctrica.

Hi ha pols molt importants als quals servirà esta nova capacitat de distribució, com és, per exemple, el pol petroquímic de Tarragona. Però als territoris de pas, en què els pot ajudar? A tindre noves implantacions industrials?

Primer de tot, la infraestructura de transport es considera infraestructura de servei públic. Per tant, aquí no se separa si és pol petroquímic o és per a casa nostra. Per tant, la pròpia infraestructura ja és un benefici per tothom. Per exemple, a casa nostra ens electrifiquem i hem d'intentar reduir el consum de combustibles fòssils, amb sistemes de calefacció, refrigeració o de climatització electrificats. Som conscients que les infraestructures elèctriques generen un impacte principalment visual als propietaris particulars, també al municipi. I aleshores el que volem és aprofitar l'ocasió, que ja que hi passem, no només hi passem, sinó que ens quedem al territori, aportar valor positiu a través de col·laboracions amb el municipi, amb els municipis per on circularà o per on estarà la línia, per aportar aquest valor afegit positiu. Aleshores, això ho fem a través de col·laboracions municipals.

De quin tipus de col·laboracions estem parlant?

Depèn del municipi, perquè cada municipi té les seves necessitats, les seves particularitats. Per tant, això va en funció de les necessitats

“L'índex d'acords voluntaris en altres línies que hem aconseguit és proper al 90 %”

territorials.

La línia genera un moviment de rebuig, d'oposició. S'han presentat milers d'al·legacions. Com se pot assolir el màxim consens al territori? Una cosa són els acords particulars amb els propietaris, i l'altra cosa és tenir consens territorial.

La resposta seria: de la mateixa manera. El que passa és que una cosa és un particular i una altra cosa és el territori, però de la mateixa manera. Estem en el procés d'informació pública, que ja s'ha acabat, de rebre aquestes al·legacions, estudiar-les i valorar-les, però hem d'entendre el procés d'informació pública i aquestes al·legacions que hem rebut com la continuació d'un procés de diàleg formal. El diàleg del procés d'informació pública, no saltres el vam començar ja fa anys, o sigui, no ve d'ara, sinó que ja s'havia iniciat. La millor manera és a través del diàleg, un diàleg cordial,

“Sense la nova MAT, l'activitat industrial que ha de descarbonitzar els seus processos no ho podrà fer”

d'escoltar, escoltant el territori i tota aquesta oposició. És la manera, a través d'escoltar-los i de rebre aquestes al·legacions, de poder millorar el projecte si podem, si és viable tècnicament.

Què pot proposar una al·legació que vostès puguin incorporar al projecte?

Depèn del tipus d'al·legació. Si que ens pot venir, o ens ha vingut a través d'algun petit propietari, que ens ha sol·licitat moure una torre uns metres. Nosaltres podem valorar si això tècnicament és viable i si ho podem incorporar. Si ho podem incorporar, ho farem. Estem en aquest punt de diàleg. La motivació principal del projecte és atendre necessitats que venen del propi territori. Per tant, hi haurà gent que hi pot estar d'acord i gent que no hi pot estar d'acord. Però els que hi estan d'acord segurament és perquè necessiten aquesta infraestructura.

Qui la necessita més?

Per exemple, activitat industrial que s'ha de descarbonitzar i que ha de canviar els seus processos —ha d'electrificar els seus processos—, i que si no disposa d'aquesta infraestructura no ho podrà fer. Això implica la seva estabilitat o la seva continuïtat com a companyia, com a empresa, i la seva sostenibilitat. És crític. És crític per a la província de Tarragona. Tota la província, no només la petroquímica, perquè hi ha una sèrie de subestacions al mig. Són subestacions que també, a més a més, estan compartides amb distribució i, per tant, hi ha una transmissió directa d'electricitat cap a distribució. Per tant, la distribució és la que arriba a casa nostra. Si una persona vol canviar la caldera de gas, no hi haurà inconvenient, però si n'hem de canviar 300 o 400, necessitem suficient capacitat per a fer front a aquest canvi. Per tant, és per a tots.

El Polígon Catalunya Sud se'n beneficiarà?

Per al Polígon Catalunya Sud ja hem construït una subestació que va entrar en servei l'any passat, que és la subestació a 400 quilovolts de Masdenverge. La seva única motivació és donar transmissió d'electricitat a distribució. Actualment, crec que la distribuïdora ja està construint la seva subestació, enganxada a la nostra, i és la que ha de donar aquesta capacitat per a la nova ampliació del Polígon Catalunya Sud.

Per què no aproximem més els grans centres de producció energètics als grans centres de consum energètic en comptes de fer la MAT?

El model energètic no li correspon decidir-lo a Red Eléctrica. És un model que li correspon discutir-lo al territori i a les institucions de govern.

Hi ha la garantia que no es tornarà a produir una apagada com la d'ara fa un any?

Sobre l'apagada ja s'han donat totes les explicacions que tocava. Jo puc dir, com a enginyera, que el risc zero —zero absolut— no existeix. Ara bé, el govern, els operadors, els distribuïdors i els generadors estan treballant, estan fent molts esforços per canviar regulacions i aconseguir una major seguretat. I aquí estarem, Red Eléctrica: sempre recolzarem aquesta millora del nostre sistema elèctric. Tenim un sistema elèctric bo, molt bo, però és veritat que ha canviat en el seu conjunt. Passem d'un sistema

lineal a un sistema més diversificat o més dispers. El consumidor final, el petit consumidor final, ara també és generador i també evacua electricitat. Abans només teníem plantes grans de generació; ara tenim generadors molt petits, dispersos, i per tant això requereix molts canvis de regulació i estan treballant moltíssim amb això: govern, Comissió Nacional del Mercat de la Competència, l'operador del sistema i la resta dels operadors o dels actors claus del sistema elèctric. El sistema no és només operador i transportista, sinó que està format per generadors, operadors, transportistes, distribuïdors, consumidors. Hi ha molts agents que hi intervenen.

A part de l'impacte territorial i estètic, quins altres impactes pot tindre la MAT? Pot impactar en la salut?

Ara estic a l'oficina de Barcelona, a la delegació, però jo he estat 15 anys treballant dins d'una subestació. No hi ha cap estudi que relacioni o que vinculï cap malaltia o cap afectació en salut amb les línies d'alta tensió o les línies elèctriques en general. És igual la tensió. Són línies que treballen a una freqüència baixa. Les freqüències baixes són 50 Hz. Microones, ràdios, dispositius mòbils treballen a freqüències altes. Aquí sí que hi ha estudis. També hi ha moltíssims estudis de les nostres freqüències, però no n'hi ha cap que digui que això pugui generar una malaltia.

És necessària encara més capacitat d'intercanvi elèctric amb França actualment?

És necessari l'intercanvi, perquè com més gran sigui un sistema elèctric, més robust és. Com més aïllat i més petit sigui, més fràgil. Com més intercanvi hi hagi i més interconnectats estiguem amb la resta d'Europa, cada cop deixarem més de ser una illa, o un sistema aïllat.

Però calen noves infraestructures en este sentit? O ja n'hi ha prou amb l'actual connexió subterrània?

La Unió Europea ja ha dit que Espanya ha d'arribar a tenir un 15 % d'interconnexió amb Europa. Ara mateix jo crec que arribem a 5 gigawatts, que equivaldria a un 5 % o un 6 %. O sigui que encara estem lluny, s'ha de treballar. Estem molt lluny de l'objectiu europeu. Això no és un objectiu espanyol, evidentment Espanya ho reclama perquè necessitem mallar-nos amb Europa, però és un objectiu europeu. ■